

המאורע העיקרי של השבועות הקרובים יהיה הסכמוך ההולך ומחמיר בין בי. ג'י. ושרת. שתי הסיבות העיקריות: הרמז הסובייטי כי כהונתו של שרת כשר החוץ תפריע לשיפור היחסים בין שתי המדינות (העולם הזה 965) וההסכם הסודי שנחתם על ידי שרת והדתיים מאחורי גבו של בי. ג'י. שגם הוא נתגלה לראשונה מעל עמודי העולם הזה (965).

על רקע התפתחות זו, יש אפילו אפשרות ששרת יפרוש מתפקידו, או לפחות יחדל מלקבוע את קר מדיניות החוץ של המדינה. לעומת זאת נמצאים בסימן של עליה: ח"כ מפא"י אהוד אבריאלי ואיש משרד החוץ גדעון רפאל, שיהפכו יועצים ראשוניים במעלה של בי. ג'י.

היכון לאפשרות של התפתחות סנסציונית ביחסים בין ישראל ומצריים. אחת האפשרויות: פגישה בדרג גבוהה, מן הסוג שהתקיים בתום הקרבות ברודוס, ליישוב כללי של הסכסוך והתקרבות למצב של שלום. אם לא יושג הסדר מסוג זה, שוב תופיע באופק האפשרות של הכרעה צבאית. ההסדר הזמני שהושג באמצעות דג האמרשילד יהיה רק זמני, לא יאריך ימים.

ברית בגדאד תחוסל. בניגוד לדיעות התכופות, כאילו דורשה בריטניה את הצטרפות אמריקה לברית זו, השתכנעה ממשלת איזן שהברית נדונה לכליון, הפכה לתקלה מדיקה. עתה עומדות על הפרק הצעות של קבורה בכבוד.

ברית המועצות תעשה כמה צעדים של פיוס כלפי מדינות ערב. בה בשעה שהיא מנסה להתקרב מחדש לישראל, תשתול להוכיח לערבים כי ידידותה לשאיפותיהם לא נפטקה, תימשך כמו עד כה.

יחד עם זאת צפויות הקלות נוספות של השלטונות הסובייטיים לטובת העליה מברית המועצות לישראל. מספר העולים מברית המועצות בחודשים הקרובים יהיה רציני ביותר, יכלול גם אנשים למטה מ- 60 גיל.

הסכסוכים העומדים להתי פוצץ בקרוב בזירה הפנימית: סכסוך קשה בין סיעות הקואליציה ל- בין סיעות האופוזיציה בכנסת מסביב ליחב המגן, סכסוך בין התאחדות בעלי התעשייה לבין האיגוד המקצועי על העלאת שכר פועלי התעשייה.

אם אתה רופא או שופט מי חוקי, היכון לחיים עניינים. הממשלה תעניק בקרוב להאזנת לזמן ארוך, משוחררות מרבית, לרופאים ול- שופטים מחוזיים שאין להם מכוניות.

פרשת "השתקת השואה" משנת 1942/43, שבצה גם בי פרשת קסטנר, תגרום לגג של גילויים והאשמות חדות בין ראשי הדברים בקונגרס הציוני.

ישראל עוד לא נואשה מי להשיג פרס נובל לאחד מאזרי- חיה, לאחר שנכשלה להשיג את פרס הספרות לש"י עגנון (שנמסר תחת זאת לצ'רצ'יל) יוצע מועמד ישראלי לקבלת הפרס בכימיה או בארכיאולוגיה. במקרה האחרון תוצע מועמדותו של רבאלק ד"ר יגאל ידן, ויודגש כי פרישתו של הקצין לעסקי מדע מסמלת את רעיון השלום. איש מיוחד של משרד החוץ יצא במיוחד לענין זה לשבדיה.

פריץ ברנשטיין עשוי לחזור לתפקידו מדפני קום המדינה, כחבר הנהלת הסוכנות מטעם הציונים הכלליים. שיזכו הפעם במקום נוסף בתנהלה, נוסף על נציגם הנוכחי מאיר גרוסקן, איש הצה"ר לשעבר.

חיים כהן יצא סוף סוף לחופשה ארוכה לחוץ לארץ. הסיבה רפעם: סכסוך עם פנחס רוזן על רקע פרשת תמר הד.

יותר כשר, במחיר מזוי, יעלה בקרוב על שודחנה, כתוצאה מכמיות של עודפי כשר אמריקאיים שיגיעו לישראל. מחוסר אפשרויות של איחסון תצטרך ממשלת ישראל לחלקן מיד.

לעומת זאת, היכון להמשך המחסור בדגים.

דוד בן-גוריון ימנה, בקרוב, יועץ מיוחד לענייני בטחון במשרדו. הדבר יהיה קשור עם שינויים נוספים בצמרת השרות של המדינה.

אם אתה מעג לגוי 45, ישתפרו סיכוייך לקבל עבודה, כתוצאה מחוק מיוחד שיסדיר בעיה כאובה זו. החוק יבוסס על דו"ח שתגיש ח"כ לשעבר חנה למדן ליגולה מאירסון.

צפה לכשזון נוסף של המו"לות המופא"יית: הפעם תהיה זאת הוצאת הספרים עם עובד, שכבר מסרה הודעות פיטורין לעובדיה, תיסגר בראשית יולי.

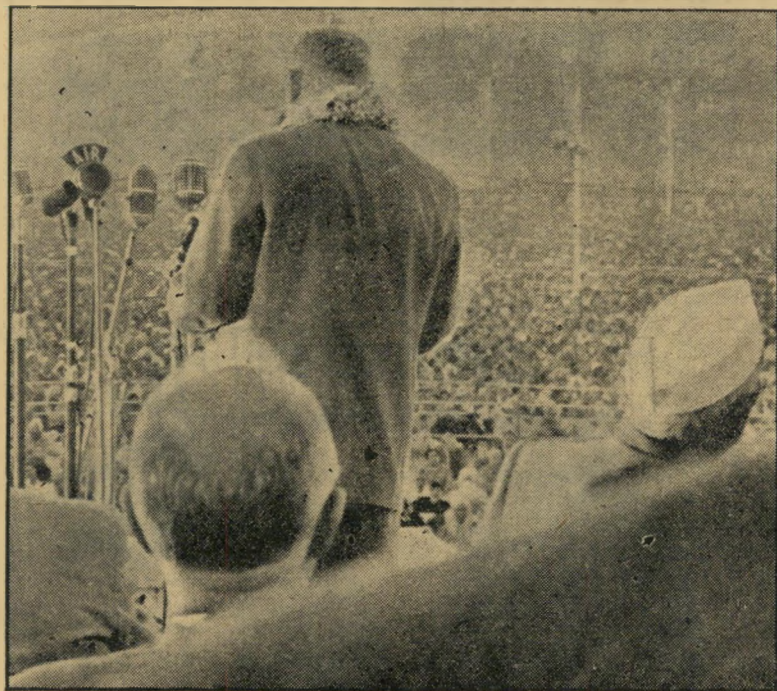
העם המכונה הגדול

הרמזים הראשונים הסתננו לארץ בשבוע עות האחרונים. נשמרו כסוד כמוס במשרד החוץ. תחילה בא הרמז שבברית המועצות עשויה לספק נשק גם לישראל. אחר כך באה המחמאה האישית של מולוטוב לשגריר הישראלי הגידם, אלוף יוסף אביר, מלוה ברמז עוקצני נגד משה שרת.

השבוע באו הסימנים הראשונים של מפנה מכריע: ביקור המדינאים הסובייטיים בשגרירות הישראלית והצעתם לתחך בסכסוך הישראלי-ערבי. הצעה זו היתה כמעט אזהרה בגלוי לישראל, מאחר שלא דיברה על הצורך להזהיר את הפליטים הערביים לארץ, אלא על הצורך לפתור את בעיתם.

מחיר ראשון. ברגע הראשון תפסו רק מעטים את משמעות המפנה. אולם בשעה שהחל הויכוח הגדול בישראל (ראה הנידון) כבר היה ברור כי ברית המועצות שלמה מחיר יקר עבור הגיטטה. הודיע שר החוץ הלבנוני: על הערבים להסיק את המסקנה שאין לסמוך על ברית המועצות במאבקם נגד ישראל.

מה המריך את ניקולאי בולגאנין וחבריו לבצע פניית חדה זו, להפנות את גבם לידידים פוטנציאליים?

ראשיהממשלה בולגאנין (עומד) בתורו* הגב לידידים גוטנציאליים

האינטרס הסובייטי הבולט במרחב הוא לסלק את הבסיסים הנורים, המאיימים על לבה התעשייתית במקרה של מלחמה. לצורך זה עליה לשבור את המצב הקיים, בו מופיי עות אמריקה ובריטניה כאפוסטרופסי המרחב בכל דבר, כולל סכסוך ישראל-ערב.

צופה פאסיבי. כדי לחזור למרחב רשמי, כשותפת לכל ההכרעות, זקוקה ברית המועצות להסכמת כל הצדדים, כולל יש"ר. ראל. תמורת זאת היא מוכנה לסכן את האהדה העצומה שרכשה לאחרונה במחנה ה- ערבי הלאומני.

בעוד שעד כה היה קיים מרוץ בין ה- אנגלים, שזיינו את עיראק, לבין הסובייטיים, שזיינו את מצרים, עשוי עתה להיחצר מצב הפוך: הסכמה הדדית להפסיק את המרוץ. הנהגה העיקרי, במקרה כזה: ישראל, שגם הנשק העיראקי וגם הנשק המצרי מכון נגדה.

כל זה הושג ללא כל השתתפות ישראלית. כמו תמיד, היתה ישראל צופה פאסיבית כי משחק שנגע לעצם קיומה.

האוו"ם להטוטי או"מנות

התהליך היה כרגיל: תחילה בא הרעש הגדול. אחר כך אש ההתלהבות. אחר כך

* יושב מימנו גוהרלאל נהרו.

קול הדממה הדקה של הכניעה. כאשר בא דג האמרשילד לשחות במים העכור ריב של הסכסוך המרחבי, פרצו חילוקי-דעות חמורים במשלת ישראל. דוד בן-גוריון ונא- מניו תבעו להטיח בפני האמרשילד את כל טענות ישראל, לעמוד על זכותה של ישראל, בין השאר, לשיט במפרץ אילת ובתעלת סו- אץ. כת שרת דרשה, לעומת זאת, לשתף פעולה עם המזכיר בתנאים שלו, להסתפק בדיון על בעיות הגבולות היבשתיים כדרי- שתי.

דומה היה שבן-גוריון ניצח. בתרועת הצערה אולטימטיבית דרש בן-גוריון מן האו"מ הראשי לפתור את בעיית השיט ב- סואץ. המזכיר סירב בטון חד.

יזרה טובה. בינתיים לא טמן משה שרת את ידיו בצלחת. הוא גייס את כוחו תיו וכך הופיעה השבוע ברגע המכריע ב- הארץ כתבה מאת משה מדוני, אחד השרת- אים הנאמנים ביותר. היא התלונן מרות על הרושם המדאק שעשתה עמדת בי. ג'י. בהחוגי ישראל באו"ם.

ביו הפטיש של האמרשילד והכדן של שרת, נכנע בי. ג'י. לפתע ירדה רמת-הטון. המשא- והמתן נפתח באווירה שקטה. קציני-מטה ישראלים הוזמנו להשתתף בו, לדגור על מפות. הנושא היחיד: הסדר לאורך קו שבין תת-הנשק היבשתי. לא היה צורך בלהטיטי או"מנות נוספים כדי לשכנע את ממשלת ישראל להיות ילדה טובה.

ציונות

עליה בי

משמרות חזקים של שוטרים הקיפו את אזור נמל חיפה. צופרי סירות המשטרה שר- קו. האניה שנכנסה לנמל הוקפה מכל עב- ריה בסירות עמוסות שוטרים חבושי קובעי- פלדה, בעלי מסיכות גז. המפעילים הצטופפו ליד מעקה הסיפון וקראו קריאות בוז...

תמונה זו אינה לקוחה מספר היסטורי על תקופת המנדט. היא הצטיירה בדמיון מ- תוך דבריהם של נציגי יהודי אלג'יריה, שב- או לארץ לרגל הקונגרס הציוני הקרוב. איי- בו הם: אם ישראל לא תעלה את 100 אלף יהודי מולדתם, הם יבואו באופן בלתי- חוקי.

"פוכנייצרפת". מצבם של יהודי אלג'יר- ריה מחמיר והולך. בעוד שיהודי טוניסיה** ובמדינה מסוימת גם יהודי מרוקו הצליחו להשתלב בתנועות הלאומיות של הערבים בארצותיהם, הרי יהודי אלג'יריה מתבללים בתרבות הצרפתית. לוחמי השיחרור האל- ג'יריים, הפועלים לפי הוראות קאהיר, רו- אים בהם כוגנים יסוכנייצרפת.

סוענים יהודי אלג'יריה: הסוכנות היהודית רימחה אותם באשליית-שוא. היא דיברה על עליה בעתיד, הסתפקה בינתיים בליבדו- הלשון העברית והרצאות ציוניות. אולם עתה, כאשר מגיעים עם מד נפש, מסרבת הסוכנות לחסל את הפזורה האלג'ירית, כשם שחיסלה את פזורת תימן ועיראק.

מישחק בציונות. או שתעלו אותו מיה, או שתפסיקו לשהק בציונות! הת- רגשו השבוע הנציגים שכאו לארץ. אם אתם לא רוצים, תודיעו לעניין העליה לארץ נג- מר. יוכלו העשירים להסתדר בקנה או בצר- פת! מה יהיה ביחס לעניים? הנציגים לא חששו לגלות את דעתם: הם יערכו מג- בית נפרדת באמריקה, ישלחו את העניים ביוזמת עצמם לארץ-ישראל.

האיום במבית נפרדת השפיע יותר מן האיום בעליה. בחום גולדמן רמז שיש לעשות כשהו. דעתו עשתה רושם. בשעה שמליאת הקונגרס הקרוב תדקלם מליצות ציוניות, יעסקו הנוצרות בהדרייחרים ב- בעיית עלייתם של יהודי אלג'יריה.

יחסי חוץ

דתו של הציר

צמח היימן, צירה הקודם של ישראל כי אפריקה הדרומית, לא היה יהודי דתי. לכן (המשך בעמוד 12)

* בו התלקחה השבוע מיכלית מלאת- נפס, נגדה ברגע האחרון לים הפתוח, הת- נוצצה שם. ** הנציג היחיד של יהודי טוניסיה בועד- הפועל הציוני לא בא אפילו לקונגרס, מאחר שהוא תופס עתה עמדת מפתח בתנועה הלא- מית הסוניסאית של חביב בורגיבה.